

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 20. januára 2011 v Bratislave v trestnej veci obvinenej **O. P.**, pre pokračovací trestný čin podplácania podľa § 161 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej už len Tr. zák.), o dovolaní obvinenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 24. februára 2010, sp. zn. 2To 11/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej **O. P.** **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín z 3. decembra 2009, sp. zn. 2T 48/2005, bola obvinená **O. P.** uznaná vinnou z pokračovacieho trestného činu podplácania podľa § 161 ods. 1 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že :

ako starostka obce **L.** v presne nezistenom čase v období roku 2002 v kancelárii starostky obce v budove Obecného úradu v **L.**, okr. **N.**, sľúbila poslancovi obecného zastupiteľstva obce **L. A. D.**, nar. **X.**, že dostane finančnú odmenu 20 000 Sk v prípade, ak bude na zasadnutí Obecného zastupiteľstva obce **L.** hlasovať za odpredaj jednej polovice haly bývalej **S.** v obci **L.**, spoločnosti **O.** a v prípade, ak bude hlasovať za odpredaj celej haly bývalej **S.** v obci **L.**, spoločnosti **O.**, dostane finančnú odmenu vo výške 40 000 Sk,

ako starostka obce **L.** v presne nezistenom čase v období roku 2002 v kancelárii starostky obce v budove Obecného úradu v **L.**, okr. **N.**, sľúbila poslancovi obecného zastupiteľstva obce **L. J. L.**, nar. **X.**, že dostane finančnú odmenu 20 000 Sk v prípade, ak bude na zasadnutí Obecného zastupiteľstva obce **L.** hlasovať za odpredaj jednej polovice

haly bývalej S. v obci L., spoločnosti O. a v prípade, ak bude hlasovať za odpredaj celej haly bývalej S. v obci L., spoločnosti O., dostane finančnú odmenu vo výške 40 000 Sk.

Za to bola odsúdená podľa § 161 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, výkon ktorého jej bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podala obvinená O. P. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Žiline z 24. februára 2010, sp. zn. 2To 11/2010, podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zamietnuté.

V zmysle § 139 ods. 1 písm. b/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 rozsudok je právoplatný a vykonateľný, ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, avšak podané odvolanie bolo zamietnuté.

Dňa 2. septembra 2010 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložené dovolanie obvinenej podané prostredníctvom jej obhajcu JUDr. I. M. z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ v spojení s ods. 4 Tr. por. („rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku ...“) a § 374 Tr. por. Predmetné dovolanie pritom smeruje tak voči výroku krajského súdu o zamietnutí jej odvolania ako nedôvodného, ako aj voči výroku prvostupňového súdu o vine a treste.

V písomnom odôvodnení obvinená poukázala predovšetkým na to, že krajský súd rovnako ako súd prvého stupňa nijako nevyhodnotil dôkazy v jej prospech (napr. výpovede T. S. a V. V.), pričom konštatoval, že prvostupňový súd z vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo i v ich súhrne, vyvodil správny skutkový a právny záver. Má za to, že po zrušení oslobodzujúceho rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín z 13. januára 2009, sp. zn. 2T 48/2005, a po vrátení veci tomuto súdu postupovali oba sudy v rozpore so zásadou prezumpcie neviny, keď pri svojom rozhodovaní prihliadali len na nepresvedčivé dôkazy (napr. rozporné výpovede J. L., V. J., Ing. J. F. a MVDr. M. F.), ktoré by mali preukazovať jej vinu a tieto boli tiež základom pre ich rozhodnutie vo veci samej. Ďalej zdôraznila tú skutočnosť, že napriek tomu, že krajský súd vo svojom uznesení z 21. apríla 2009, sp. zn. 1To 40/2009, ktorým rozhodol o odvolaní prokurátora proti oslobodzujúcemu rozsudku, na str. 10 uviedol, že je potrebné zvážiť i to, či neúčast'

priamych svedkov A. D. a J. L. na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 27. apríla 2002, kedy mala byť prejednávaná žiadosť spoločnosti O., o odpredaj nehnuteľnosti, je spolu s ostatnými vykonanými dôkazmi spôsobilá vylúčiť záver o tom, že sa posudzovaný skutok stal, týmto záväzným názorom sa okresný súd vôbec nezaoberal a krajský súd v konaní o odvolaní na túto podstatnú skutočnosť taktiež pozabudol. Podľa názoru obvinenej je takýto postup súdov v rozpore so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci. Tiež upozornila na to, že krajský súd v napadnutom uznesení síce spomenul, čo bolo podstatou jej „obhajobného prednesu“, avšak s týmto sa vzhľadom na vykonané dôkazy takisto nevysporiadal, pričom len poukázal na to, že s obhajobnými tvrdeniami obvinenej sa dostatočným spôsobom vysporiadal okresný súd. Jej výpoveď a výpovede jednotlivých svedkov obsiahnuté v prvostupňovom rozhodnutí, tak ako boli prednesené na pojednávaní, nemožno však považovať za vyhodnotenie dôkazov jednotlivo i v ich súhrne.

S poukazom na vyššie uvedené obvinená teda podotkla, že dôkazy, ktoré súdy vyhodnotili a na základe ktorých rozhodli o predmetnom skutku, boli výpovede V. J., Ing. J. F. a MVDr. M. F., ktoré však nie sú dostatočne presvedčivé a vzhľadom na v nich obsiahnuté rozpory sú aj nevierohodné, a výpoveď Ing. A. R., ktorý už predtým postupoval voči nej zaujato, keď dňa 19. novembra 2002 podal podnet na začatie trestného stíhania voči nej vo veci súvisiacej s výkonom jej funkcie starostky obce. Súdy podľa jej názoru z dôvodov vyššie uvedených vôbec nepostupovali v snahe odstrániť dôvodné pochybnosti o tom, či sa skutok vôbec stal.

Ďalej poukázala i na tú skutočnosť, že v závere už vyššie spomenutého oslobodzujúceho rozsudku súd konštatoval, že aj keď bola obvinená v čase podávania obžaloby dôvodne podozrivá, že sa dopustila žalovaného trestného činu, výsledky dokazovania vykonaného pred súdom však nevyznievajú jednoznačne a nie je úplne ucelená reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania.

V súvislosti s výrokom o treste upozornila na to, že od údajného spáchania skutku uplynulo už osem rokov, počas ktorých viedla riadny život. Druh a ani výška uloženého trestu vzhľadom na dĺžku trestného stíhania podľa nej nespĺňa svoj účel vyplývajúci z § 34 Tr. zák., o čom svedčí aj to, že rovnaký trest jej bol uložený ešte v roku 2005 trestným rozkazom z 11. marca 2005, sp. zn. 2T 48/2005.

Obvinená sa napokon v podanom dovolaní v bodoch 1/ až 8/ podrobne vyjadrila k dôvodom, pre ktoré považuje výpovede tzv. usvedčujúcich svedkov za lživé a nepravdivé. Poukázala tiež na hodnovernosť svojej výpovede, keďže svoje tvrdenia od začiatku celého prípadu nezmenila.

Z dôvodov vyššie uvedených preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 386 Tr. por. a rozsudkom vyslovil porušenie zákona, napadnuté uznesenie zrušil a zrušil aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia zisteného skutku (nebolo dokázané, že sa predmetný skutok stal). Zároveň navrhla v zmysle § 388 Tr. por. prikázať prvostupňovému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K predmetnému dovolaniu zaslal písomne vyjadrenie i prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín (č. l. 342 – 343 spisu), pričom v ňom predovšetkým poukázal na to, že prvostupňový súd bol pri rozhodovaní viazaný právnym názorom Krajského súdu v Žiline, uvedeným v uznesení z 21. apríla 2009, sp. zn. 1To 40/2009, ktorým bol na základe odvolania prokurátora zrušený vo veci skôr vydaný rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín z 13. januára 2009, sp. zn. 2T 48/2005, a ktorým bola vec súčasne vrátená tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Krajský súd v uvedenom rozhodnutí pritom uviedol, že pre náležité zistenie skutkového stavu bude potrebné, aby okresný súd doplnil dokazovanie vyžiadanim si aktuálnych správ, oznámení a potvrdení príslušných orgánov a úradov. Taktiež uviedol, že pre ďalšie úvahy okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov a za účelom vyčerpania všetkých dôkazných prostriedkov bude potrebné na hlavnom pojednávaní opätovne vykonať konfrontáciu hlavných svedkov A. D. a J. L. s obvinenou, so zameraním sa na podstatné okolnosti týkajúce sa žalovaného skutku. Zároveň dodal, že za v čase vydania jeho rozhodnutia existujúcej dôkaznej situácie nemá pochybnosti o vierohodnosti tvrdení svedkov A. D. a J. L.. Prokurátor v súvislosti s uvedeným zdôraznil, že Okresný súd Dolný Kubín v konaní nasledujúcom po vydaní spomenutého uznesenia vykonal všetky v ňom uvedené dôkazy, požadované krajským súdom pre náležité zistenie skutkového stavu veci, pričom vykonaním týchto dôkazov neboli podľa jeho názoru zistené skutočnosti oslabujúce vierohodnosť jediných priamych svedkov vo veci - A. D. a J. L. (práve nevierohodnosť týchto svedkov je kľúčovým argumentom obvinenej O. P. na podanie dovolania).

Prokurátor má za to, že výpovede priamych svedkov D. a L. spolu s výpovedami nepriamych svedkov V. J., MVDr. M. F. a Ing. A. R. tvoria ucelenú reťaz dôkazov, umožňujúcich súdu vyvodiť záver o trestnej zodpovednosti obvinenej, pričom výpovede svedkýň T. S. a V. V., ako aj konštatovania obvinenej uvedené v bodoch 1/ až 7/ na str. 3 – 4 dovolania, tento záver nijako nespochybňujú.

Taktiež nesúhlasí s tým tvrdením obvinenej, že nevierohodnosť svedka Ing. A. R. je možné odvodzovať od skutočnosti, že tento podal podnet na začatie trestného stíhania proti nej vo veci súvisiacej s výkonom jej funkcie starostky obce, keďže podanie trestného oznámenia na ktorúkoľvek osobu je právom oznamovateľa vyplývajúcim mu z príslušných ust. Trestného poriadku, za výkon ktorého nemôže byť žiadnym spôsobom sankcionovaný.

Pokiaľ ide o zákonnosť trestu uloženého obvinenej podotkol, že kritérium odstupu času medzi spáchaním predmetného skutku a vydaním meritórneho rozhodnutia vo veci bolo konajúcimi súdmi náležite zohľadnené v tom, že jej bol uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu. Takto uložený trest považuje za plne zákonný a opodstatnený.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti neboli teda podľa prokurátora dôvody dovolania preukázané a preto navrhol, aby dovolací súd v súlade s § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie obvinenej zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvinenej skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinená pred podaním dovolania využila svoje právo a podala riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. **dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvod podľa odseku 1 písm. i/ nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o obvinenou uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak z jeho znenia ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštancie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízií a náprave skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa

a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací. Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu potrebné vyšetrovanie podľa § 379 ods. 2 Tr. por.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Ten je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené **k náprave právnych chýb** rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. V konečnom dôsledku z toho vyplýva, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Skutkový stav je v rámci rozhodovania o dovolaní, opierajúcim sa o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. **Správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže ani skúmať ani meniť.**

Z pohľadu dovolacieho súdu treba predovšetkým uviesť, že **obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por.** Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Vzhľadom na obsah podaného dovolania, v ktorom obvinená O. P. namieta predovšetkým jednotlivé skutkové zistenia súdov, resp. správnosť hodnotenia dôkazov a tiež s poukazom na vyššie uvedené je potrebné zdôrazniť tú skutočnosť, že skutok tak, ako bol zo strany príslušných súdov zistený, je pri uplatnenom dovolacom dôvode

pre Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací záväzný. Pokiaľ ide potom o jeho právne posúdenie, tak toto je podľa názoru dovolacieho súdu správne, keďže ustálený skutok napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho trestného činu podplácania podľa § 161 ods. 1 Tr. zák. Vo vzťahu k ostatným námietkam obvinenej treba uviesť iba toľko, že tieto sú z pohľadu ňou uplatneného dovolacieho dôvodu taktiež irelevantné, a preto sa nimi dovolací súd ani nezaoberal.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunčiáte tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 20. januára 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová